

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra HRANES ELSKOVSKVAD, af 'Hroars Saga'

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 100. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633872138368/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Før, hvor jeg gik og hvor jeg saae,
Var Freias Himmel lige blaa,
Og hvælved kiærligt oven;
Men da jeg hendes Øine saae,
Da sortned det i Skoven;
Nu Luften sørgelig og graa
Kun speiler sig i Voven.

Naar Hyrden sang til Friggas Lov,
Og frisk hun aabned' grøn sin Skov
For Dalenes Hyrdinder,
Fandt overalt jeg Roser groc;
Nu ingen der jeg finder:
Nu kiender ene jeg de to,
Som staae paa hendes Kinder.

Bevæged sig den brune Hiort,
Og kneiste stolt, og ilte bort,
Jeg tabte ikke Modet;
Forfulgte den med Buens Pii
Saa snar, saa vingefodet. —
Nu har et blysomt Qvindesmiil
Mig saaret selv til Blodet!

Gik jeg i Høstens gule Ax,
Da svulmed' høit mit Hierte strax,
For Freir, som Jorden trøster,
Som gyldenmodner grønne Vaar:
Nu han mig ei forlyster!
Nu seer jeg kun de lyse Haar
Paa Gudens ranke Søster.

Sang Fuglen i et natligt Læ —
Jeg nærmed mig det mørke Træ.